Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska ulica 1A

Poslovni broj: P-108/2025-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu toga suda Denisu Krnjaku, u pravnoj stvari tužitelja REVIAN PLUS d.o.o., Varaždin, Zagrebačka ulica 70, OIB:42301755433, kojeg zastupa punomoćnica Silvija Mlinarić Talan, odvjetnica iz Ludbrega, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB:94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Glavaš, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o., Zagreb, Pisarnica Varaždin, u sporu radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 14. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Silvije Mlinarić Talan, direktora tužitelja Mladena Bregovića i punomoćnika tuženika Ivana Glavaša, 29. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se kao osnovan prihvaća tužbeni zahtjev tužitelja te se tuženiku nalaže u roku od 15 dana platiti tužitelju

iznos od 9.518,80 eura sa zateznom kamatom koja teče od 4. veljače 2023. do isplate po stopi od 10,50% godišnje u razdoblju do 30. lipnja 2023., po stopi od 12,00% godišnje u razdoblju od 01. srpnja 2023. do 31. prosinca 2023., po stopi od 12,50% godišnje u razdoblju od 01. siječnja 2024. do 30. lipnja 2024., po stopi od 12,25% godišnje u razdoblju od 01. srpnja 2024. do 31. prosinca 2024., po stopi od 11,15% godišnje u razdoblju od 01. siječnja 2025. do 30. lipnja 2025., po stopi od 10,15% godišnje u razdoblju od 01. srpnja 2025. do 30 lipnja 2026. i po stopi od 10,40% godišnje u razdoblju od 01. srpnja 2026. pa nadalje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. u vezi sa st. 2. Zakona o obveznim odnosima za osam postotnih poena.

II. Djelomično se kao neosnovan odbija tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem se traži isplata iznosa od 7.481,20 eura sa zateznom kamatom koja teče od 4. veljače 2023. do isplate.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.048,61 eura sa zateznom kamatom koja teče od 29. listopada 2026. do isplate po stopi od 5,40% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja

se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. u vezi sa st. 2. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da se, između ostalog, bavi iznajmljivanjem motornih vozila te da je dana 24. siječnja 2023. ženskoj osobi koja se predstavila kao rumunjska državljanka Amanda Valentin dao u najam osobno vozilo marke Volkswagen Passat Variant 1.6 TDI, registarske oznake VŽ 565 II, koje je trebalo biti vraćeno dana 28. siječnja 2023. Prilikom preuzimanja vozila navedena osoba predočila je osobnu iskaznicu i vozačku dozvolu, čije je preslike tužitelj sačinio. Međutim, vozilo nije vraćeno u ugovorenom roku, a tužitelj nije uspio stupiti u kontakt s osobom koja je vozilo preuzela, zbog čega je podnio kaznenu prijavu. Naknadno je obaviješten da je predočena osobna iskaznica krivotvorena, a vezano uz predmetni događaj provodili su se izvidi u predmetu broj Kpn-DO-230/2023. Tužitelj nadalje navodi da je predmetno vozilo koristio na temelju ugovora o financijskom leasingu sklopljenog s društvom PORSCHE LEASING d.o.o. te da je vozilo bilo osigurano kod tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d. na temelju obvezujuće ponude za kasko osiguranje broj 03068500008020 od 16. prosinca 2022. i Općih uvjeta osiguranja 2022/01-03.01.1. Dana 3. veljače 2023. tužitelj je tuženiku podnio odštetni zahtjev, koji je tuženik odbio dana 21. ožujka 2023. uz obrazloženje da utaja vozila predstavlja isključeni osigurani rizik. Tužitelj je protiv takve odluke podnio prigovor dana 30. ožujka 2023., koji je odbijen odlukom tuženika od 1. travnja 2023. Tužitelj osporava stajalište tuženika da se u konkretnom slučaju radilo o utaji vozila. Smatra da je predmetno vozilo bilo unaprijed planirano protupravno oduzeto s namjerom njegova prisvajanja, pri čemu se osoba koja je vozilo preuzela lažno predstavila i koristila krivotvorene isprave. Pritom se poziva na čl. 228. i čl. 232. Kaznenog zakona, ističući da utaja pretpostavlja da je stvar počinitelju prethodno povjerena, dok je u konkretnom slučaju vozilo preuzela osoba koja se koristila lažnim identitetom. U prilog osnovanosti svojeg zahtjeva tužitelj se poziva na točku A.9. te točku B.IV.9.2. Općih uvjeta osiguranja, prema kojima krađa i neovlaštena uporaba vozila predstavljaju osigurane rizike, pri čemu je rizik krađe ostvaren ako je vozilo oduzeto s ciljem protupravnog prisvajanja i nije pronađeno u roku od 30 dana od prijave događaja. Ističe i da je ugovorio puno kasko osiguranje, kao i da se za vozila koja se koriste u rent-a-car djelatnosti obračunava povećana premija osiguranja zbog povećanog rizika, sukladno točki B.V.13. i 13.1. Općih uvjeta. Budući da je predmetno vozilo bilo predmet ugovora o financijskom leasingu, tužitelj navodi da su društvo PORSCHE LEASING d.o.o., kao ustupitelj tražbine, i tužitelj, kao primatelj tražbine, dana 28. kolovoza 2023. sklopili ugovor o ustupu potraživanja, kojim je na tužitelja preneseno pravo na utuženje i potraživanje u iznosu od 17.000,00 eura. U tom se pogledu poziva i na točku C.VI.17. Općih uvjeta osiguranja, kojom je predviđeno da primatelj leasinga ostvaruje prava iz osiguranja uz pisani pristanak davatelja leasinga. Tužitelj također navodi da je, u skladu sa točkama E.II.5. i E.II.6. Općih uvjeta osiguranja, riječ o totalnoj šteti ako vozilo nestane uslijed krađe ili neovlaštenog korištenja te ne bude pronađeno u roku od mjesec dana od prijave događaja. Naknada se, prema njegovim navodima, određuje prema vrijednosti zamjenskog vozila iste vrste i kvalitete te istog stupnja istrošenosti. Tužitelj tvrdi da je

vrijednost predmetnog vozila na dan 28. siječnja 2023. iznosila 17.000,00 eura, a budući da vozilo nije pronađeno u roku od mjesec dana od prijave događaja, smatra da mu pripada pravo na isplatu navedenog iznosa na temelju ugovora o osiguranju. Slijedom navedenoga, tužitelj predlaže da sud naloži tuženiku isplatiti mu iznos od 17.000,00 eura sa zateznim kamatama počevši od 4. veljače 2023. pa do isplate, kao i naknaditi mu troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

2. Tužitelj u dokaznom postupku predlaže provedbu slijedećih dokaza:

- čitanje dokumentacije koju je dostavio u spis,
- pribavu podataka od Policijske postaje Varaždin i Općinskog državnog odvjetništva u Varaždinu,
- vještačenje po vještaku za cestovni promet radi utvrđenja vrijednosti vozila na dan 28. siječnja 2023.
- saslušanje direktora tužitelja Mladena Bregovića.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je predmetno vozilo bilo osigurano kod tuženika na temelju obvezujuće ponude za kasko osiguranje cestovnih vozila broj 03068500008020, pri čemu je ugovaratelj osiguranja bio tužitelj, a osiguranik društvo PORSCHE LEASING d.o.o. Tuženik ne osporava postojanje ugovora o osiguranju ni činjenicu da su sastavni dio ugovora Opći uvjeti za kasko osiguranje cestovnih vozila broj 2021/01-03.01-1, ali osporava osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti. Prije svega, tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja. Navodi da je, prema pojmovniku iz Općih uvjeta osiguranja, osiguranik vlasnik predmeta osiguranja ili osoba čiji je pravno dopušten imovinski interes osiguran i kojoj pripadaju prava na isplatu osigurnine. Nadalje, prema odredbama Općih uvjeta koje uređuju osiguranje vozila u leasingu, prava iz ugovora o osiguranju vozila u leasingu pripadaju davatelju leasinga koji je u polici upisan kao osiguranik. Budući da je u konkretnom slučaju kao osiguranik navedeno društvo PORSCHE LEASING d.o.o., tuženik smatra da tužitelju ne pripadaju prava iz predmetne police osiguranja, pa tako ni pravo na naknadu štete. Tuženik pritom osporava da je ugovorom o ustupanju potraživanja od 28. kolovoza 2023. tužitelj stekao aktivnu legitimaciju za vođenje ovog postupka. Ističe da tužitelj nije vlasnik vozila niti osiguranik prema predmetnoj polici, zbog čega na njega nije bilo moguće prenijeti prava koja mu prema ugovoru o osiguranju ne pripadaju. Osim toga, navodi da u ugovoru o ustupanju potraživanja nije spomenuta predmetna polica osiguranja niti je tuženik dao suglasnost za prijenos prava po toj polici. Slijedom navedenoga, tuženik smatra da tužitelj ne može u svoje ime i za svoj račun zahtijevati isplatu utuženog iznosa. U pogledu samog štetnog događaja tuženik navodi da nema saznanja o tome da je tužitelj predmetno vozilo dao u najam trećoj osobi niti o tome je li vozilo vraćeno tužitelju. Međutim, pozivajući se na potvrdu Policijske uprave varaždinske, Policijske postaje Varaždin broj 511-14-05/1-KU-37/2023 od 6. ožujka 2023. te ostalu policijsku dokumentaciju, uključujući potvrdu od 2. veljače 2023., izvješće od 10. veljače 2023. i obavijest od 29. siječnja 2023., tuženik ističe da je u vezi s predmetnim događajem podnesena kaznena prijava zbog kaznenog djela utaje iz čl. 232. st. 3. Kaznenog zakona. Tuženik smatra da je u konkretnom slučaju riječ o utaji vozila od strane osobe kojoj je vozilo dano u najam ili na uporabu, a ne o krađi vozila, zbog čega se radi o isključenom osiguranom riziku. U tom se pogledu poziva

na odredbe poglavlja G. Općih uvjeta osiguranja, naslovljenog „Što nije osigurano – isključeni rizici”, a osobito na točku I. podtočku 2.8., kojom je iz osigurateljnog pokrića isključena šteta nastala pronevjerom, prijevarom ili utajom od strane osobe kojoj je vozilo dano u najam ili na uporabu. Stoga smatra da predmetni štetni događaj nije obuhvaćen osiguranim rizicima te da je tuženik osnovano odbio zahtjev za isplatu osigurnine. Tuženik osporava i tužiteljeve navode da se u konkretnom slučaju radilo o krađi vozila odnosno o kaznenom djelu koje bi bilo obuhvaćeno osigurateljnim pokrićem. Ističe da je zahtjev vlasnika vozila zbog utaje u mirnom postupku otklonjen te smatra da se ne može prihvatiti tvrdnja da je riječ o nekom drugom kaznenom djelu, a ne o utaji. Pritom naglašava da činjenica da tužitelj eventualno plaća povećanu premiju osiguranja zbog obavljanja određene djelatnosti ne utječe na osnovanost zahtjeva, budući da se time ne mijenjaju odredbe Općih uvjeta o isključenim rizicima. Nadalje, tuženik ističe da su Općim uvjetima osiguranja propisane dužnosti osiguranika nakon nastanka štetnog događaja, i to u poglavlju H., naslovljenom „Na što treba obratiti pozornost prije, odnosno nakon nastanka osiguranog slučaja (dužnosti)”. Pozivajući se na odredbe tog poglavlja, tuženik navodi da ima pravo pozvati se na ugovoreno potpuno ili djelomično oslobođenje od izvršenja činidbe, u skladu sa čl. 9. i čl 10. navedenog poglavlja Općih uvjeta. Tuženik osporava i visinu utužene tražbine te ističe da se visina štete mora utvrditi primjenom ugovora o osiguranju i pripadajućih Općih uvjeta. Smatra da se pri utvrđivanju visine štete ne može uračunati porez na dodanu vrijednost, jer je vlasnik vozila i osiguranik u sustavu PDV-a, pa bi štetu trebalo utvrditi bez tog poreza. U prilog takvom stajalištu poziva se na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-2248/2019-2 od 2. rujna 2020. i broj Pž-5009/2018-3 od 4. rujna 2019.Konačno, tuženik osporava i zahtjev za isplatu zateznih kamata od 4. veljače 2023. Navodi da bi, u slučaju osnovanosti tužbenog zahtjeva, kamate mogle teći tek od dana presuđenja, osobito s obzirom na to da bi se eventualna šteta obračunavala kao totalna šteta. Slijedom navedenoga, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti te naloži tužitelju da mu naknadi troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

4. Tuženik u dokaznom postupku predlaže provedbu slijedećih dokaza:

- čitanje dokumentacije koju je dostavio u spis,
- pribavu cjelokupnog spisa od Policijske postaje Varaždin vezano za kaznenu prijavu koju je tužitelj podnio.

5. U dokaznom postupku sud je zatražio podatke od nadležne Policijske uprave varaždinske te i Općinskog državnog odvjetništva u Varaždinu te je u spis zaprimljeno izvješće nadležne Policijske postaje od 11. kolovoza 2026. (list 137 spisa) dok očitovanje Općinskog državnog odvjetništva u Varaždinu nije zaprimljeno. Nadalje, provedeno je vještačenje po vještaku za cestovni promet i procjenu motornih vozila Davoru Ferencu koji je u spis dostavio nalaz (listovi 116 do 122 spisa) te je i vještak saslušan na glavnoj raspravi. Nadalje, na glavnoj raspravi saslušan je zastupnik po zakonu tužitelja Mladen Bregović te je i pročitana dokumentacija koju su stranke dostavile u spis i to:

- izvadak iz sudskog registra za tužitelja (listovi 7 do 8 spisa),

- zapisnik o preuzimanju vozila od 24. siječnja 2023. sa priloženim identifikacijskim ispravama (listovi 9 do 11 spisa),
- potvrda Policijske postaje Varaždin od 6. ožujka 2023. (list 12 spisa),
- obvezujuća ponuda kasko osiguranja cestovnih vozila broj 03068500008020 (listovi 13 do 14 spisa),
- Uvjeti za kasko osiguranje cestovnih vozila tuženika iz 2022. (listovi 15 do 52 spisa),
- dopis – odluka o otklonu odštetnog zahtjeva od 21. ožujka 2023. (listovi 53 do 54 spisa),
- prigovor na odluku od 29. ožujka 2023. (listovi 55 do 59 spisa),
- dopis – odluka o prigovoru od 1. travnja 2023. (list 60 spisa),
- Ugovor o ustupanju potraživanja od 28. kolovoza 2023. (listovi 61 do 62 spisa),
- potvrda Policijske postaje Varaždin od 2. veljače 2023. (list 87 spisa),
- izvješće Policijske postaje Varaždin od 10. veljače 2023. (list 88 spisa),
- obavijest Policijske postaje Varaždin oštećeniku kaznenog djela (listovi 89 do 90 spisa),
- dodatak Ugovoru o ustupanju potraživanja od 5. veljače 2026. (list 104 spisa).

6. Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 14. rujna 2026. sud je odlučio da se dokazni prijedlog da se zatraže podaci od Općinskog državnog odvjetništva u Varaždinu neće provesti. Isto tako odbijen je i dokazni prijedlog tužitelja da se u ovom postupku imenuje novi vještak. Ove odluke donesene su iz razloga što je relevantno činjenično stanje moguće utvrditi bez provedbe ovih dokaza, a vezano za prijedlog novog vještačenja ističe se da sud nije pronašao okolnosti iz kojih bi se došlo do zaključka da je potrebno provesti novo vještačenje po vještaku procjenitelju motornih vozila. O tome i u daljnjem tijeku obrazloženja.

7. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan i djelomično neosnovan.

8. Tužitelj, dakle, tužbom zahtjeva od tuženika kao osiguratelja (kasko osiguranje cestovnih vozila) isplatu osigurnine (naknade štete) u iznosu od 17.000,00 eura sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 4. veljače 2023.

9. Analizom svih činjeničnih navoda parničnih stranaka sud zaključuje da činjenično između parničnih stranaka nije sporno:

- da je sklopljen ugovor o osiguranju između tužitelja kao ugovaratelja i tuženika kao osiguratelja i to prema obvezujućoj ponudi kasko osiguranja cestovnih vozila broj 03068500008020 s time da je kao osiguranik navedeno društvo PORSCHE LEASING d.o.o., Poslovnica Varaždin, OIB:90275854576 i to za cestovno vozilo reg. oznake VŽ-565-II,
- da je tužitelj podnio odštetni zahtjev 3. veljače 2023. koji se kod tuženika vodi pod brojem 2385 0320 0044 te da je tuženik svojom odlukom otklonio odštetni zahtjev tužitelja.

10. Imajući u vidu navedeno zaključuje se, dakle, da su parnične stranke zasnovale ugovorni odnos iz čl. 921. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22, dalje: ZOO), a u kojoj odredbi je propisano da se ugovorom o osiguranju osiguratelj obvezuje ugovaratelju osiguranja isplatiti osiguraniku ili korisniku osiguranja osigurninu ako nastane osigurani slučaj, a ugovaratelj osiguranja se obvezuje osiguratelju platiti premiju osiguranja.

11. Osnovni prigovori tuženika zbog kojih otklanja predmetni odštetni zahtjev tužitelja su prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja te i tvrdnja da se u konkretnom slučaju radi o isključenom riziku predviđenom u točci G. I. 2. 8. Uvjeta za kasko osiguranje gdje je određeno, između ostaloga, da su iz osiguranjeljnog pokrića isključene štete nastale pronevjerom, prijevarom ili utajom od strane osobe kojoj je vozilo dano u najam ili na uporabu.

12. Vezano za prigovor tuženika nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, sud isti smatra neosnovanim. Naime, između stranaka nije sporno da je predmetno vozilo bilo osigurano po polici kasko osiguranja cestovnih vozila, sklopljenoj između tužitelja kao ugovaratelja osiguranja i tuženika kao osiguratelja, pri čemu je kao osiguranik naveden PORSCHE LEASING d.o.o. Nadalje, uvidom u Ugovor o ustupanju potraživanja sklopljen dana 28. kolovoza 2023. između društva PORSCHE LEASING d.o.o. kao ustupitelja i tužitelja kao primatelja potraživanja (listovi 61 do 62 spisa), kao i u Dodatak tom ugovoru od 5. veljače 2026. (list 104 spisa), sud je utvrdio da je društvo PORSCHE LEASING d.o.o. na tužitelja prenijelo pravo na utuženje i potraživanje naknade štete u iznosu od 17.000,00 eura vezano uz predmetno vozilo, dok je Dodatkom ugovoru izričito navedena i predmetna polica kasko osiguranja. Pri tome sud posebno ističe da je točkom C. VI. 17. Općih uvjeta (list 30 spisa) predviđeno da primatelj leasinga prava iz osiguranja ostvaruje uz pisani pristanak davatelja leasinga. U konkretnom slučaju takav pristanak proizlazi iz sklopljenog Ugovora o ustupanju potraživanja, kojim je davatelj leasinga prenio na tužitelja pravo na utuženje i potraživanje naknade štete, a dodatno je identifikacija predmetne police osiguranja izričito potvrđena Dodatkom ugovoru od 5. veljače 2026. godine. Okolnost da u prvotnom tekstu Ugovora o ustupanju potraživanja nije bio naveden broj predmetne police osiguranja, prema ocjeni ovog suda, ne dovodi u pitanje valjanost ustupa, budući da su ugovorne strane naknadnim dodatkom precizirale na koju se policu i osigurano vozilo ustup odnosi, pri čemu iz sadržaja obiju isprava proizlazi da se ustup odnosi na pravo na naknadu štete za predmetno vozilo. Slijedom navedenoga, sud utvrđuje da je tužitelj aktivno legitimiran u ovom postupku zahtijevati isplatu osigurnine po predmetnoj polici kasko osiguranja, zbog čega je prigovor tuženika u tom dijelu neosnovan.

13. Nadalje, vezano za sporno pitanje radi li se u konkretnom slučaju o krađi ili utaji predmetnog vozila, sud prihvaća tumačenje tužitelja da se u konkretnom slučaju ne radi o utaji, kako to neosnovano smatra tuženik, već o neovlaštenom oduzimanju vozila s ciljem njegova protupravnog prisvajanja. Naime, u čl. 228. st. 1. Kaznenog zakona propisano je da kazneno djelo krađe čini onaj tko tuđu pokretnu stvar oduzme drugome s ciljem da je protupravno prisvoji, dok je u čl. 232. st. 1. istog Zakona propisano da kazneno djelo utaje čini onaj tko protupravno prisvoji tuđu pokretnu stvar ili imovinsko pravo koji su mu povjereni. Prema tome, bitna razlika između navedenih kaznenih djela ogleda se u tome što se kod utaje radi o protupravnom prisvajanju stvari koja je

počinitelju prethodno povjerena, dok je kod krađe odlučno da je stvar oduzeta s ciljem njezina protupravnog prisvajanja. U konkretnom slučaju, iz provedenih dokaza i to slijedećih isprava: zapisnika o preuzimanju vozila od 24. siječnja 2023. sa priloženim identifikacijskim ispravama (listovi 9 do 11 spisa), potvrde Policijske postaje Varaždin od 6. ožujka 2023. (list 12 spisa), potvrde Policijske postaje Varaždin od 2. veljače 2023. (list 87 spisa), izvješća Policijske postaje Varaždin od 10. veljače 2023. (list 88 spisa) i obavijesti Policijske postaje Varaždin oštećeniku kaznenog djela (listovi 89 do 90 spisa) te i saslušanja zastupnika po zakonu tužitelja (koji je u svom iskazu u cijelosti potvrdio činjenično stanje koje je tužitelj naveo u pisanim podnescima) proizlazi da je dana 24. siječnja 2023. predmetno vozilo preuzela ženska osoba koja se predstavila kao rumunjska državljanka Amanda Valentin, pri čemu je svoj identitet dokazivala predočenjem osobne iskaznice i vozačke dozvole koje su glasile na navedeno ime. Međutim, naknadno je utvrđeno da je predočena osobna iskaznica krivotvorena, odnosno da osoba koja je vozilo preuzela nije bila osoba za koju se predstavljala. Unatoč tome što je vozilo formalno predano u okviru ugovorenog najma, navedena okolnost, promatrana zajedno s činjenicom da vozilo nije vraćeno u ugovorenom roku niti je nakon toga uspostavljen kontakt s osobom koja ga je preuzela, upućuje na zaključak da je lažno predstavljanje bilo sastavni dio unaprijed osmišljenog postupanja kojim se nepoznata osoba poslužila kako bi došla do vozila i zadržala ga za sebe. Stoga sud smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o situaciji u kojoj bi vozilo bilo stvarno i zakonito povjereno određenoj osobi, koja bi ga tek naknadno odlučila protupravno prisvojiti, što bi upućivalo na obilježja kaznenog djela utaje. Naprotiv, iz utvrđenih okolnosti proizlazi da je osoba koja je preuzela vozilo od samog početka prikrivala svoj stvarni identitet i koristila krivotvorene isprave kako bi kod tužitelja stvorila privid da je riječ o osobi kojoj se vozilo može povjeriti u najam. Takav privid ne može se izjednačiti sa stvarnim povjeravanjem vozila osobi koja ga je preuzela, osobito imajući u vidu da je upravo lažno predstavljanje omogućilo preuzimanje vozila, nakon čega je ono izostankom povrata ostalo izvan raspolaganja tužitelja. Pri tome sud ima u vidu da vezano za sporni štetni događa nije donesena pravomoćna kaznena presuda kojom bi se utvrdila kaznena odgovornost počinitelja, koji je prema podacima u spisu ostao nepoznat. Međutim, navedena okolnost sama po sebi ne sprječava sud da u okviru ovog parničnog postupka, radi ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva i primjene ugovornih odredbi o osiguranim i isključenim rizicima, na temelju svih izvedenih dokaza utvrdi relevantne činjenice i ocijeni narav predmetnog štetnog događaja (čl. 12. st. 1. ZPP-a). Pritom sud ne odlučuje o kaznenoj odgovornosti konkretne osobe, već o tome je li tuženik osnovano odbio isplatu osigurnine pozivajući se na ugovorno isključenje rizika utaje. Prema tome, sud utvrđuje da tuženik nije dokazao da je u konkretnom slučaju ostvaren isključeni rizik utaje na koji se poziva u odluci o odbijanju odštetnog zahtjeva. Stoga okolnost da predmetno vozilo nije vraćeno tužitelju ne može se, sama za sebe, smatrati dostatnom osnovom za odbijanje isplate osigurnine, već je predmetni događaj potrebno ocijeniti kao neovlašteno oduzimanje vozila s ciljem njegova protupravnog prisvajanja, odnosno kao događaj koji nije isključen iz osigurateljnog pokrića samo na temelju odredbe o isključenju rizika utaje (točka G. I. 2.8. Općih uvjeta).

14. Navodi se također da niti ostali prigovori koje je tuženik u tijeku postupka istaknuo po mišljenju ovog suda nisu osnovani odnosno za sud nije prihvatljiv pravni stav tuženika prema kojem je u konkretnom slučaju tužitelj povrijedio obveze iz

poglavlja H. čl. 7. t. 7.1 do 7.10. kao i da bi predmetni Ugovor o osiguranju prestao zbog uništenja predmeta osiguranja ili zbog promjene vlasnika vozila te da bi uslijed toga tuženik kao osiguratelj bio oslobođen od plaćanja osigurnine.

15. Imajući u vidu sve navedeno, sud dakle, zaključuje da tužitelj u ovom predmetu ima pravo na isplatu osigurnine po predmetnoj polici kasko osiguranja.

16. Budući da je između stranaka sporna i visina štete, sud je u dokaznom postupku proveo prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Davoru Ferencu, dipl. ing. prometa, upravo u svrhu utvrđenja tržišne vrijednosti osobnog vozila marke VW Passat Variant 1.6 TDI, reg. oznake VŽ 565 II, na dan 28. siječnja 2023. U svom nalazu i mišljenju imenovani vještak utvrdio je da je novonabavna vrijednost predmetnog vozila iznosila 26.566,46 eura, dok je tržišna vrijednost istoga na dan štetnog događaja, uz uračunati PDV, iznosila 11.511,25 eura, odnosno bez uračunatog PDV-a 9.209,00 eura. Prilikom procjene vještak je uzeo u obzir starost vozila, način njegove eksploatacije u rent-a-car djelatnosti te kretanja ponude i potražnje na tržištu rabljenih vozila u Republici Hrvatskoj, dok zbog nedostatka podataka nije mogao izvršiti korekciju vrijednosti s obzirom na prijeđenu kilometražu i opće stanje vozila.

17. Stranke su se očitovale na nalaz i mišljenje vještaka, pri čemu je tužitelj iznio prigovore smatrajući da vještak nije u dovoljnoj mjeri uzeo u obzir rast cijena rabljenih vozila na hrvatskom tržištu, kao ni usporedna vozila jednake opreme i približne kilometraže. Tužitelj je također prigovorio što vještak nije raspolagao podacima o prijeđenim kilometrima i općem stanju predmetnog vozila. Tuženik je, s druge strane, istaknuo da je predmetno vozilo na dan štetnog događaja imalo prijeđenih 189.518 kilometara, što je, prema njegovu mišljenju, trebalo utjecati na smanjenje njegove tržišne vrijednosti.

18. Posljedično je sud na ročištu za glavnu raspravu dodatno saslušao vještaka, prilikom kojeg saslušanja se isti detaljno očitovao o svim istaknutim prigovorima stranaka. Vještak je pojasnio da je prilikom izrade nalaza primijenio uobičajenu stručnu metodologiju procjene vrijednosti vozila, uz korištenje stručne literature i materijala sa stručnih skupova, te da je u procjeni uzeo u obzir i kretanja cijena rabljenih vozila na tržištu Republike Hrvatske, zbog čega je vrijednost vozila po toj osnovi korigirao za 20%. Nadalje, pojasnio je da cijene iskazane u oglasnicima u pravilu predstavljaju tražene, a ne nužno i ostvarive prodajne cijene te da vozila koja mu je tužitelj predočio radi usporedbe nisu u cijelosti odgovarala predmetnom vozilu, budući da se nije radilo o vozilima istog tipa i oblika karoserije, a kod dijela vozila nije bila navedena ni oprema. Stoga se na temelju tih oglasa nije mogao pouzdano očitovati o razlici u tržišnoj vrijednosti. Vezano za prijeđenu kilometražu, vještak je naveo da u dokumentaciji koju je pregledao nije pronašao podatak o kilometraži od 189.518 kilometara, ali je pojasnio da bi, ako bi sud prihvatio navedeni podatak, prema primijenjenoj metodologiji bila potrebna korekcija vrijednosti za 7,5%, pri čemu bi tržišna vrijednost vozila iznosila 9.518,80 eura s uračunatim PDV-om. Vještak je također naveo da bi iznadprosječno dobro stanje vozila moglo utjecati na povećanje vrijednosti za približno 10%, no za takvu korekciju potrebno je imati odgovarajuću činjeničnu osnovu.

19. Po mišljenju ovog suda, vještak je na stručan, jasan i uvjerljiv način obrazložio primijenjenu metodologiju procjene te otklonio prigovore stranaka u dijelu u kojem su se oni mogli razriješiti na temelju raspoloživih podataka. Okolnost da vještak nije raspolagao podacima o prijeđenoj kilometraži i općem stanju vozila ne dovodi sama po sebi u pitanje pravilnost nalaza, budući da je vještak jasno naveo koje je podatke imao na raspolaganju i na koji bi način dodatni podaci mogli utjecati na procjenu. Jednako tako, oglasi na koje se pozvao tužitelj ne predstavljaju dostatnu osnovu za zaključak o drukčijoj vrijednosti predmetnog vozila, s obzirom na utvrđene razlike između usporednih vozila i predmetnog vozila. Slijedom navedenoga, sud nalaz i mišljenje vještaka prihvaća kao stručno i obrazloženo te njegove zaključke uzima u obzir pri utvrđivanju visine štete na predmetnom vozilu te stoga sud utvrđuje da totalna šteta na predmetnom vozilu iznosi 9.518,80 eura. Isto tako zbog svih navedenih okolnosti sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja da se u postupku imenuje novi vještak.

20. Slijedom svega navedenog ovaj sud zaključuje da tužitelj osnovano potražuje iznos štete od 9.518,80 eura, dok neosnovano potražuje iznos od 7.481,20 eura. Tužitelj ima pravo potraživati i zakonsku zateznu kamatu i to u skladu sa čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23) u kojoj odredbi je određeno da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz st. 1., oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenje odštetnog zahtjeva. Budući da između parničnih stranaka nije sporno da je tužitelj odštetni zahtjev kod tuženika postavio 3. veljače 2023. razvidno je da tužitelj ima pravo na zateznu kamatu koja na glavnični iznos teče od 4. veljače 2023. Ovdje se napominje, a to iz razloga što je predmetna tražbina cedirana, da u skladu sa čl. 81. st. 1. ZOO-a na tužitelja kao primatelja s tražbinom prelaze i sporedna prava pa tako i pravo na kamate.

21. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je primjenom čl. 154. st. 2. ZPP-a. U st. 2. određeno je da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici s time da se omjer uspjeha u parnici ocjenjuje prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

22. Imajući u vidu citirane odredbe ZPP-a potrebno je primarno utvrditi uspjeh pojedine stranke u parnici. U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio u omjeru od 56% (tužitelj osnovano potražuje iznos od 9.518,80 eura od ukupno traženog iznosa od 17.000,00 eura), a tuženik je uspio u omjeru od 44%. U pogledu osnove tužbenog zahtjeva tužitelj je upio u omjeru od 100%. Zbrajajući prethodne omjere tuženik je uspio u omjeru od 78% (56% plus 100% te podijeljeno sa 2), a tuženik je uspio u omjeru od 22%. Imajući u vidu omjere uspjeha u parnici pojedine stranke sud zaključuje da je tuženik dužan tužitelju naknaditi njegovih 56% troškova (78%

minus 22%) koji su u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a bili potrebni za vođenje parnice. Tužitelj osnovano traži naknadu slijedećih troškova (prema vrijednosti predmeta spora od 17.000,00 eura):

- sastav odgovora na tužbu po punomoćniku prema Tbr.7.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23, dalje: Tarifa) u iznosu od 500,00 eura,
- sastav obrazloženih podnesaka po punomoćniku od 30. prosinca 2025., 16. veljače 2026. i 25. lipnja 2026. prema Tbr.8.t.1. Tarife u iznosu od 1.500,00 eura (3 x 500,00 eura),
- sastav podneska po punomoćniku od 8. travnja 2026. prema Tbr.8.t.4. Tarife u iznosu od 50,00 eura,
- zastupanje na ročištima po punomoćniku u dane 16. veljače 2026. i 14. rujna 2026. prema Tbr.9.t.1. Tarife u iznosu od 1.000,00 eura (2 x 500,00 eura),
- trošak vještačenja u iznosu od 500,00 eura,
- sudska pristojba na tužbu u iznosu od 108,23 eura.

23. Sumarno je, dakle, tužitelju priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 3.658,23 eura te je tuženiku u točci III. izreke odluke naložena naknada ukupno 56% priznatog troška u iznosu od 2.048,61 eura i to u roku od 15 dana. Na dosuđeni trošak tužitelju je dosuđena i zatezna kamata tekuća od dana donošenja ove presude u skladu sa čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Varaždinu 29. listopada 2026.

Sudac:

Denis Krnjak

Dokument je elektronički potpisan:
DENIS KRNJAK
Vrijeme potpisivanja:
29-10-2026
13:39:53

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
2.5.4.97=#130D485230373339373931353131 31
L=VARAŽDIN
S=KRNJAK
G=DENIS
CN=DENIS KRNJAK

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda (e-Komunikacijom za osobe koje su obvezne komunicirati putem e-Komunikacije), a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA:
- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-62b81**

Kontrolni broj: **0bf69-9b222-0dca6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DENIS KRNJAK, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.